

Preus de subscripció:

Ciutat . . . 2'25 ptes. trimestre
 Fora . . . 2'60 ptes. trimestre
 Estranger 3'75 ptes. trimestre

Redacció i Administració:

Carrer de Fontanella, 10., primer.

Tallers d'Impremta:

Carrer Dolors, 5. - Telèfon, 147 X

Mentre existeixi el mercat lliure, l'alça de preus és inevitable

Ha caigut l'últim baluard revolucionari que tenia el nostre Consell Municipal. El Departament de Proveïments, des de dilluns passat, ja no controlarà més els mercats. Els treballadors del camp podran vendre els seus productes al preu que els ofereixi l'últim postor.

Damunt què cau aquesta responsabilitat?

No cau pas damunt dels companys competents del Departament de Proveïments del nostre Consell Municipal, ja que tots els ciutadans saben els esforços i els treballs que han fet per tal que a la nostra ciutat no hi faltessin tota mena de queviures, i als preus més mòdics possibles, tenint en compte que estem en període de guerra.

Tampoc no en són responsables els pagesos, perquè s'ha de tenir present que aquests no tenen la consciència de classe tan formada per tal de sacrificar-se a vendre a uns preus infinitament més baixos dels que regeixen en els mercats de Banyoles, Sant Feliu, Amer, Santa Pau i galrebé tots els pobles de les comarques gironines. Els pagesos són uns egoistes—pensaran molts treballadors. I seguidament la fantasia d'aquests farà de les seves i veuran a tots els treballadors del camp que els falta temps per venir a la ciutat a oferir

les seves mercaderies gratuïtament o bé a uns preus irrisoris; que deixaran l'eina del camp i voluntàriament agafaran el fusell per anar a batre's contra el feixisme; que no miraran preus ni escatimaran sacrificis, per tal que els treballadors de la ciutat puguin adquirir els productes a preus més mòdics; que desestimaran els preus més alts que els ofereixen els pobles de la comarca i de tot Catalunya, per tal que nosaltres en sortim beneficiats.

Res més lluny d'això. La majoria dels treballadors del camp són tan egoistes com els de la ciutat. Aquesta massa que fins ara no s'ha incorporat a la revolució, que continuament vegetava i li venien calfreds quan nosaltres saltàvem al carrer i destorbàvem aquell son dolç de la burgesia, gronxat per elements que ara ens titllen de feixistes, la majoria d'aquesta massa, repetim, farà el mateix que fan ells. Dintre del nostre camp existeixen minories que es sacrificarien el màxim, tant econòmicament com materialment (en el sentit de donar la seva vida) per la revolució. Nosaltres sabem prou bé els camions de queviures que els nostres pagesos han donat per al front. Ens recordem prou bé de la vida oferta pel company Vilarrasa, per tal d'esclafar aquest pestilent feixisme. Recordem també els pagesos que lluiten al front.

Damunt què cau aquesta responsabilitat, tornem preguntar?

I els fets ens donen la raó per contestar aquest interrogant: Damunt l'actual Conseller de Proveïments de la Generalitat de Catalunya. En fer se càrrec de la Conselleria va anul·lar totes les funcions executives que tenien els Departaments de Proveïments dels municipis. Va establir els mercats lliures i va

posar homes ineptes al front dels Consells de Proveïments nomenant uns delegats de comarca que si molt bé pertanyien al seu partit, en canvi no sabien organitzar ni endegar una cosa tan delicada com és el proveïment d'una ciutat.

No ens volem estendre en aquest punt, perquè fariem inacabable aquest comentari. Ja en parlarem més extensament en números successius. Només volem remarcar que en una entrevista celebrada per una delegació del nostre Consell Municipal amb el senyor Comorera, després d'explicar-li de quina forma es regia el nostre Departament de Proveïments, i de la necessitat que hi havia de controlar els mercats i anar a una regularització de preus, els prometé que els decrets que sortirien serien influenciats per les propostes que li feren els nostres companys, puix hi estava completament identificat. Dos dies després sortiren els decrets completament en desacord del que li havia exposat la nostra delegació.

Els intermediaris i tota aquesta fauna de vàmpirs que en plena revolució continuen xuclant la sang dels treballadors, varen poder més que nosaltres.

Des de dilluns passat, doncs, els mercats seran lliures; no hi haurà regularització de preus; els intermediaris i els comerciants sense escrúpols podran vendre al preu que els donarà la gana i el treballador amb un pam de boca oberta i amb el cinturó fins a l'últim forat, es preguntarà si el senyor Comorera és socialista o bé és un «intermediari» del capitalisme.

Fins ara, la ciutat d'Olot, pensant com hem dit abans, que estem en període de guerra, no ens podem queixar del preu dels queviures i de l'existència d'aquests. D'ací poc

temps, si no es va a la regularització de preus i al mercat controlat, no passarà pas així. Els preus s'inflaran exorbitantment. La classe treballadora no podrà menjar ni mitjanament bé perquè el sou serà insuficient i més accentuadament els que treballen tres dies.

Abans que ens trobem en manifestacions desagradables que només serveixen per fer dibuixar a la gent reaccionària un somriure de conill, proposem als treballadors de les dues centrals sindicals que pressionin als seus respectius sindicats, perquè elevin una protesta al Conseller de Proveïments i demanin la supressió dels mercats lliures, la regularització de preus i la persecució de l'intermediari.

El Consell Municipal, i principalment la nostra minoria, ha fet tot el que li ha estat possible per fer que els pagesos es limitessin amb els preus i portessin les mercaderies a la nostra ciutat. Ens hem entrevistat més d'una vegada amb el Conseller de Proveïments demanant una nova ordenació. No hem estat escoltats.

D'ara endavant, tota la responsabilitat que pugui caure per la puja dels preus, no serà pas damunt el municipi, sinó que serà damunt el delegat de Proveïments, genuïna representació del senyor Comorera i del P. S. U. C. i no pas de la U. G. T.

El company delegat, doncs, té la paraula i li brindem tot el nostre ajut per tal de fer tota la campanya contra els mercats lliures, la no controlació dels preus i l'existència vergonyosa d'intermediaris.

Per damunt de tot hi ha la classe treballadora i nosaltres, ara com sempre, defensarem els seus interessos, pesi a què pesi, i calgui qui calgui.

A. BLANCH